

Rukouksen voima: esirukous toisten puolesta

*”Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa tois-
tenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous
on voimallinen ja saa paljon aikaan.” (Jaak. 5:16.)*

Avaintekstit:

Ilm. 12:7-9;
Ef. 6:12;
Hepr. 7:25;
Ef. 1:15-21;
Dan. 10:10-14;
1. Joh. 5:14-16.

Uuden testamentin seurakunnan jäsenet tunsivat, miten suuri tarve heillä oli rukoilla.

”Kun he olivat päättäneet rukouksensa, vavahti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa.” (Ap. t. 4:31.) Huomaa, että opetuslapset rukoilivat. He täyttivät Pyhällä Hengellä, ja sitten he julistivat Jumalan sanaa rohkeasti ja suurella varmuudella.

Heidän rukouksensa, Pyhällä Hengellä täyttymisensä ja Jumalan sanan rohkean julistamisen välillä oli suora yhteys. ”Opetuslapset – eivät pyytäneet siunausta vain itselleen. Heidä painoi sielujen pelastuksen taakka. He käsittivät, että evankeliumi oli vietävä kaikkeen maailmaan, ja he anoivat voimaa vedoten Kristuksen lupaukseen.” (6AO 29.)

Kun etsimme Jumalaa ja rukoilemme toisten puolesta, Jumala tekee työtään sydämessämme vetäen meitä lähemmäksi häntä. Hän antaa meille viisautta johdattaa toisia hänen valtakuntaansa (Jaak. 1:5.) Hän tekee myös voimallisesti työtään heidän elämässään vetääkseen heitä puoleensa tavoilla, joita emme voi nähdä tai täysin ymmärtää (1. Joh. 5:14-17).

KOSMINEN TAISTELU

Vertaa toisiinsa Ilm. 12:7-9; Ef. 6:12 ja 2. Kor. 10:4. Miten raamatunpaikat vaikuttavat käsityksemme esirukouksesta?

Raamattu raottaa näkyvän ja näkymättömän maailman väliltä verhoa. Käynnissä on hyvän ja pahan, vanhurskauden voimien ja pimeyden voimien, Kristuksen ja Paholaisen välinen taistelu. Tässä kosmisessa konfliktissa Jumala kunnioittaa ihmisen vapautta. Hän ei koskaan manipuloi ihmisen tahtoa tai pakota tämän omaatuntoa. Hän lähettää Pyhän Henkensä vakuuttamaan ihmiset jumalallisesta totuudesta (Joh. 16:7, 8). Taivaalliset enkelit tulevat mukaan taisteluun vaikuttaakseen ihmisten ikuisiksi parhaaksi (Hepr. 1:14). Jumala myös järjestää ihmisten elämään kaitselmuksellisia tapahtumia johtaakseen heitä luokseen.

Jumala ei kuitenkaan pakota omaatuntoa. Voimakeinojen käyttäminen on Jumalan valtakunnalle vierasta. Pakottaminen on vastoin rakkauden periaatetta, jonka varassa Jumalan hallinto lepää. Siksi rukous on niin merkityksellistä. Vaikka Jumala tekee kaikkensa tavoittaakseen ihmisiä jo ennen kuin rukoilemme heidän puolestaan, rukouksemme vapauttavat Jumalan suunnattoman voiman. Hän kunnioittaa valinnanvapauttamme rukoilla jonkun toisen puolesta. Hyvän ja pahan välisen taistelun valossa hän voi kuitenkin tehdä enemmän silloin, kun rukoilemme kuin jos emme tee niin.

Mieti seuraavaa ajatusta huolella: ”Osana Jumalan suunnitelmaa on antaa vastauksena uskon rukoukseen sellaista, mitä hän ei antaisi, jos emme rukoilisi.” (8AO 39.) Suuressa taistelussa hyvän ja pahan välillä rukouksella on vaikutusta. Kun rukoilemme jonkun sellaisen puolesta, joka ei tunne Kristusta, rukouksemme avaa jumalallisen siunauksen kanavia kyseisen ihmisen elämään. Jumala kunnioittaa valintaamme rukoilla heidän puolestaan ja työskentelee yhä voimallisemmin heidän puolestaan.

Tutkiessamme aihetta ”esirukous”, meidän on nöyrästi tunnustettava, ettemme täysin ymmärrä Jumalan toimintaa, mutta tämä ei saisi estää meitä jatkuvasti ottamasta osaa siunauksista, joita rukous tarjoaa meille ja toisille.

Miksi ajattelet Jumalan toimivan voimallisemmin silloin, kun rukoilemme, kuin silloin, kun laiminlyömme rukouksen?

JEESUS: VOIMAL- LINEN ESIRUKOI- LIJA

Lue Luuk. 3:21; 5:16 ja 9:18. Millainen yhteys Jeesuksen rukouselämällä oli hänen työnsä tehokkuuteen?

Jeesuksen elämä oli jatkuvaa yhteyttä Isään. Kasteensa aikaan, kun Jeesus oli aloittamassa messiaanisen työnsä, hän rukoili jumalallista voimaa toteuttaakseen taivaallisen kutsuksensa. Pyhä Henki antoi hänelle voiman tehdä Isän tahdon ja täyttää tehtävän, joka häntä odotti. Oli kyse sitten viiden tuhannen ihmisen ruokkimisesta, spitaalisten parantamisesta tai riivattujen vapauttamisesta, Jeesus ymmärsi, että hyvän ja pahan välisessä taistelussa rukous on voimallinen ase sodittaessa helvetin voimia vastaan. Se on taivaan säätämä tapa yhdistää avuttomuutemme ja heikkoutemme Jumalan kaikkivoipuuteen. Siten voimme lähestyä Jumalaa, joka yksin voi koskettaa niitä, joiden puolesta rukoilemme.

Lue Luuk. 22:31-34 ja Hepr. 7:25. Minkä lupauksen Jeesus antoi Pietarille valmistaakseen tätä niitä kiusauksia vastaan, joita tämä pian kohtaisi? Minkä lupauksen Jeesus antaa jokaiselle meistä, kun kohtaamme kiusauksia?

Tehokkaasti ihmisiä Kristukselle voittavat ovat rukouksen miehiä ja naisia. Jeesus rukoili Pietarin puolesta nimeltä. Hän vakuutti Pietarille, että tämän suurimman kiusauksen hetkellä hän rukoilisi tämän puolesta. Paholainen ymmärsi hyvin Pietarin potentiaalin Jumalan valtakunnan edistämisessä. Hän aikoi tehdä kaikkensa tuhotakseen Pietarin myönteisen vaikutuksen kristillisessä seurakunnassa. Kuitenkin Pietarin kohdatessa kiusauksia Jeesus rukoili tämän puolesta, ja Herran rukouksiin vastattiin. Miten henkeäsalpaavaa onkaan tajuta, että Pelastaja rukoilee myös meidän puolestamme. Hän kutsuu meitä liittymään esirukoustyöhön ja nostamaan ihmisiä nimeltä mainiten hänen valtaistuimensa eteen.

Jatkamalla rukousta sinnikkäästi tunnustamme täydellisen riippuvuutemme siitä, että vain Jumala voi kurkottaa niiden puoleen, joiden puolesta rukoilemme.

Kenen puolesta rukoilet tällä hetkellä? Miksi on tärkeää olla luovuttamatta, vaikuttipa tilanne kuinka hankalalta tahansa?

PAVALIN ESIRUKOUK- SET

Esirukous on raamatullista. Koko evankelioimistyönsä ajan Paavali rukoili uusien käännynnäisten puolesta niissä seurakunnissa, joita hän perusti. Paavali uskoi, että rukousten ansiosta jotakin sellaista tapahtuisi, jota ei tapahtuisi, jos hän ei rukoilisi. Vaikka hän oli erossa niistä, joita rakasti, hän ymmärsi, että heidän sydämensä voisivat kohdata heidän rukoillessaan toistensa puolesta.

Lue Ef. 1:15-21. Listaa alla oleville riveille ne pyynnöt, joita Paavali esitti Jumalalle efesolaisten puolesta. Mitä hän erityisesti pyysi Jumalaa antamaan heille?

Paavalin rukous efesolaisten puolesta on merkillepantava. Hän rukoili, että Jumala antaisi heille viisautta ja hengellistä näkökykyä, että hän valaisisi heidän mielensä jumalallisilla totuuksilla ja antaisi heille ikuisen elämän toivon. Hän rukoili myös, että he saisivat kokea Jumalan ihmeellisen voiman elämässään. Jumala on niin voimallinen, niin mahtava, että hän herätti Jeesuksen kuolleista, ja tuo tapahtuma luo pohjan heidän ikuisen elämän toivolleen hänessä. Rukouksessaan hän muistuttaa heitä heidän äärettömän rikkaasta perintöosastaan, joka heillä on pyhien joukossa. Efeson kristityt varmasti rohkaistuivat saadessaan tietää, että Paavali rukoili heidän puolestaan ja mitä hän heille rukoili.

Lue Fil. 1:3-11. Huomaa Paavalin rukouksen sävy. Mitä sinusta tuntuisi, jos olisit Filippiin seurakunnan jäsen ja saisit Paavalilta tällaisen kirjeen, jossa hän kertoo rukoilevansa puolestanne ja myös rukouksensa sisällön? Mitä lupauksia kirjeen sanoista löytyy? Millaisia kehotuksia se myös sisältää?

Tämä on yksi Raamatun kohottavimmista ja rohkaisevimmissa kohdista täynnä lupauksia, mutta se sisältää myös kutsun täytyä Jeesuksen tuntemisesta saatavalla rakkaudella, ymmärryksellä ja arvostelukyvyllä, jotta voisimme olla kaikkea sitä, mitä Jumala on tarkoittanutkin meidän hänessä olevan.

NÄKYMÄT- TÖMÄT VOIMAT TYÖSSÄÄN

Esirukous on voimakas ase hyvän ja pahan välisessä sodassa, jota kutsumme suureksi taisteluksi. Yksi selkeimmistä ilmoituksista tästä taistelua löytyy Danielin kirjan 10. luvusta.

Muistamme profeetta Jeremian ennustuksen siitä, että juutalaiset olisivat babylonialaisten vankeina 70 vuotta. Danielin elämän ehtopuolella tuo profeetallinen ajanjakso läheni loppuaan. Daniel oli huolissaan. Hän ei nähnyt merkkejä siitä, että Jeremian sanat olisivat toteutumassa. Hänen kansansa oli yhä vankeudessa.

Meedialaiset ja persialaiset olivat ottaneet Babylonin valtaansa, mutta juutalaiset pysyivät edelleen vankeina. Daniel paastosi ja rukoili kolmen viikon ajan. Hartaasti hän rukoili kansansa puolesta. Kolmen viikon kuluttua loistava enkeli-hahmo ilmestyi hänelle.

Lue Dan. 10:10-14. Milloin Danielin rukoukset kuultiin? Mikä oli väliaikaisesti viivytänyt vastausta?

Ymmärtääksemme täysin tämän kiinnostavan kohdan tarkastelkaamme siinä esiintyviä henkilöitä. Kuka on Persian enkeliruhtinas? Ei varmastikaan Kyyros. Hän oli Persian kuningas. On todennäköistä, että Persian enkeliruhtinas edustaa Paholaista. Jeesus kutsui häntä tämän maailman ruhtinaaksi (Joh. 12:31; Joh. 14:30). Paavali kutsui häntä avaruuden henkivaltojen hallitsijaksi (Ef. 2:2). Jos Persian enkeliruhtinas edustaa Paholaista, kuka Mikael sitten on? Nimeä "Mikael" käytetään viisi kertaa Raamatussa (Ilm. 12:7; Juud. 9; Dan. 10:13, 21 ja Dan. 12:1). Huolellinen jakeiden tutkiminen paljastaa, että Mikael ('Jumalan kaltainen') on nimi, joka kuvaa Jeesusta kaikkien enkeleiden päällikkönä suorassa taistelussa Paholaista vastaan. Kristus on ikuinen, jo ennen luomista ollut, kaikkivoipa, pyhä Jumalan Poika. Yksi hänen tehtävistään enkeleiden päällikkönä on kukistaa ja lopulta tuhota Paholainen.

Dan. 10 vetää verhot sivuun ja paljastaa tämän taistelun hyvän ja pahan välillä. Danielin rukoillessa Mikael, kaikkivoipa Jeesus, laskeutuu taivaasta lyödäkseen helvetin voimat. Vaikka emme näkisikään sitä, Jeesus tekee työtään vastataksaan meidänkin esirukouksiimme. Hän on voimallinen Pelastaja. Yksikään rukouksistamme ei jää huomaamatta.

Miten näet suuren taistelun todellisuuden elämässäsi? Miten tuon todellisuuden tulisi vaikuttaa valintoihin, joita teet?

RUKOUKSEN KESKITTÄMI- NEN

Läpi koko Raamatun korostuu rukousten tarkentamisen tärkeys. Rukous ei ole vain jotakin epämääräistä sisimmän kai-pausta. Siinä esitetään Jumalalle tiettyjä pyyntöjä. Jeesus rukoili erityisesti opetuslastensa puolesta. Apostoli Paavali rukoili täsmärukouksia efesolaisten, filippiiläisten ja kolossalais-ten kristittyjen puolesta. Hän rukoili nuorten kollegojensa, ku-ten Timoteuksen, Tituksen ja Johannes Markuksen puolesta.

Lue 1. Sam. 12:22-24 ja Job 16:20-21 (KR92). Mikä näillä raamatunpaikoilla on yhteistä? Mitä ne kertovat esirukouksesta?

Sekä Samuel että Job molemmat korostavat tarveitamme hartaaseen, sydämeistä nousevaan, tarkennettuun esiru-koukseen. Samuelin sanat ovat vahvat. Hän huudahtaa: "Enkä minäkään voi tehdä sellaista syntiä Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta puolestanne." (1. Sam. 12:23.) Voimme miltei kuulla Samuelin rukouksen kaiun Jobin sanois-sa: "Kunpa olisikin joku, joka ratkaisisi ihmisen ja Jumalan vä-lillä!" (Job 16:21, KR92.) Tehtävämme on rukoilla Jumalaa sel-laisten miesten ja naisten puolesta, jotka eivät tunne Kris-tusta.

Lue 1. Joh. 5:14-16. Mitä tapahtuu, kun rukoilemme toisten puolesta?

Kun rukoilemme toisten puolesta, meistä tulee Jumalan siu-nauksen kanavia heille. Jumala vuodattaa taivaan valtaistui-melta elämän veden virtansa meidän kauttamme heihin. Pa-holaisen kaikki joukot vapisevat kuullessaan harrasta esiru-kousta. Ellen G. White kuvailee rukouksen voimaa näillä mer-killepantavilla sanoilla: "Paholainen ei kestä sitä, että hänen voimalliseen kilpailijaansa vedotaan, sillä hän pelkää ja vapi-see Jumalan voiman ja majesteettiuden edessä. Kuullessaan harrasta rukousta kaikki Paholaisen joukot vapisevat." (1T 346.) Rukous yhdistää meidät taivaallisen voiman lähteeseen taistellessamme eksyneiden miesten ja naisten puolesta.

Lue Matt. 18:18, 19. Miten jakeet liittyvät esiru-koukseen niiden puolesta, jotka eivät tunne Herraa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Tie Kristuksen luo*, s. 91-103 ja *Testimonies for the Church*, osa 7, s. 19-24.

Kun rukoilemme toisten puolesta, Jumala kunnioittaa sitoutumistamme häneen ja riippuvuuttamme hänen voimaansa ottamalla käyttöön kaikki taivaan voimat muuttaakseen ihmisten elämää. Rukoustemme kohotessa hänen valtaistuimensa luo, enkelit kiiruhtavat toimimaan hänen käskystään. ”Palvelevat enkelit odottavat valtaistuimen luona voidakseen heti noudattaa Jeesuksen Kristuksen käskyjä, jotka tämä antaa vastatakseen jokaiseen hartaassa ja elävässä uskossa esitettyyn rukoukseen.” (2SM 377.) Meille vakuutetaan, että yksikään rukous ei joudu hukkaan; Jumala ei unohda niistä yhtäkään. Ne tallennetaan taivaaseen, jotta niihin voidaan vastata Jumalan parhaaksi katsomana aikana ja parhaaksi katsomassa paikassa. ”Uskon rukous ei koskaan mene hukkaan; on kuitenkin pelkkää oletusta väittää, että rukouksiin aina vastattaisiin juuri niin kuin me odotamme.” (1T 231.) Millaista rohkaisua tämä antaakaan meille rukoillessamme puolisoittemme, poikiemme, tyttäriemme, sukulaistemme, ystäviemme tai työtovereidemme puolesta, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Yksikään vilpiton rukous ei koskaan joudu kadoksiin. Emme aina näe välittömiä vastauksia niiden elämässä, joiden puolesta rukoilemme, mutta Jumala tekee työtään heidän sydämessään tavoilla, jotka paljastuvat meille vasta ikuisuudessa.

Keskustelunaiheita:

1. Lue Fil. 1:19; Kol. 4:2, 3 ja 2. Tess. 3:1, 2. Millaista rohkaisua Paavali sai vankeutensa aikana filippiiläisten rukouksista? Mitä hän pyysi kolossalaisia ja tessalonikalaisia rukoilemaan puolestaan? Millainen suhde näillä esirukouspyynnöillä on ihmisten voittamiseen Kristukselle?

2. Pohtikaa suuren taistelun todellisuutta ja sitä, miten se muodostaa suuren taustakertomuksen maailmalle, jossa elämme. Miten ymmärryksesi taistelusta auttaa sinua tajumaan rukouksen tärkeyden? Jeesus voitti taistelun ja tiedämme, että lopussa hänen puolensa voittaa. Miksi on niin tärkeää tätä odotellessamme rukoilla ja pyrkiä tekemään kaikemme pysyäksemme hänelle uskollisina sekä työskentelemään toisten pelastamiseksi?

3. Mitkä asiat voivat olla tehokkaiden esirukousten esteenä? Millaisia tekosyitä kenties käytät päästäksesi rukoilemasta niiden puolesta, jotka esirukousta tarvitsevat?